

העברים ללחם כי תועבה היא לנצחם. הרי לך ללחם של רע עין.

שלשה הם שדוחים שכינה מן העולם ונוראים שדרוּוֹ של מקדוש ברוך הוא לא היה בעולם ובני אדם צוחחים ולא נשמע קולם, ואלה הם: מי ששובך עם נדה, משום שאין טמאה חזקה בעולם חוץ מטמאת הנדה, וטמאת הנדה קשה מכל טמאה בעולם. הוא נתמך, וכל המתקרבים אליו נתמאים עמו. בכל מקום שהולכים, נדחת שכינה מלפניהם.

ולא עוד, אלא שגורם צרות רעות על עצמו ועל אותו זרע שיליד. שכינון שיקרב אדם לנדה, אוטה טמאה קופצת עליו ונשארת בכל איבריו, אותו זרע שיליד באותה שעה, (טמאים) ימי יהה בטמאה, שהרי הבניין והיסודות שלו הוא בטמאה רביה ותקיפה מכל טמאה שבעולם, שמיד שקרב אדם לנדה, אוטה טמאה קופצת עליו, שפתחות ויקרא ט"ו ותהי נדחתה עליו.

מי ששובך עם בת אל נבר, שמכניס ברית קדש ואות הברית לרשות אחרת, שבחות ובבעל בת אל נבר, ושינוי ש אין קנאה לפניו הקדוש ברוך הוא חוץ מקנאה של ברית קדש, שהיא ברית של השם הקדוש וסוד האמונה. מה כתוב? (במדבר כה) ויהל העם לונות אל בנות מואב מיד - וימר אף ה' בישראל.

קדים, ורזה דמהימנותא. מה כתיב (במדבר כ"ה) ויחל העם לונות אל בנות מואב מיד וימר אף ה' בישראל.

גהמא בישא בעלמא, בר מההוא ללחם רע עין, מה כתיב (בראשית מ"ג) כי לא יוכל כי המקרים לאכל את העברים ללחם כי תועבה היא לנצחם, לא לך ללחם רע עין. הלהתא איננו דרchtין שכיננתא מעלמא, וגרמין, דדריריה דקודשא בריך הוא לא הויבעלמא, ובני נשא צוחחין ולא אשתחמע קליהון. ואلين איננו: מאן (דף ג' ע"ב) דשכיב בנדה, בגין דלית מסאבי מקיף בעלמא בר מסאבו דנדחה. מסאבו דנדחה קשייא מכל מסאבו דעלמא, אסתאב איהו, וכל דמתקרבין בהדייה יסתאבין عمיה, בכל אחר דازלין אתחתייה שכיננתא מן קמייהו.

ילא עוד, אלא דגרים מרענן בישין על גריםיה, ועל ההוא זרעא דיזולד, דכינון דיקרב בר נש לגבי נדה, ההוא מסאבו דlige עליוי, וишתחר בכל שייפין דיליה, זרעא דיזולד בההוא שעתה, (ס"א מסאבו) משכין עליוי ריח מסאבו. וכל יומוי יהא במסאבו, דהא בנינה ויסודה דיליה איהו במסאבו רב ומكيف מכל מסאבא דעלמא, דמיד דקריב בר נש לגבי נדה, ההוא מסאבו דlige עליוי, דכתיב, (ויקרא ט"ז) ותהי נדחתה עליו.

מאן דשכיב בבית אל נבר, דאעליל ברית קדש ואת קיימת בירושו אחרת, דכתיב, (מלacci ב') ובעל בת אל נבר. ותניין, לית קנאה קמי קדשא בריך הוא, בר קנאה דברית קדישא, דאייהו קיימת דשפא קדים, ורזה דמהימנותא. מה כתיב (במדבר כ"ה) ויחל העם לונות אל